

ת"פ (באר שבע) 54685-11-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' פלוני (עציר) - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 54685-11-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' פלוני - בעצמו/שולם באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 54685-11-23
מדינת ישראל - תביעות נגב

נגד

פלוני (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר-שבע

[12.11.2024]

כבוד השופט יריב בן דוד

גזר דין

רקע

- הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום המייחס לו עבירות איומים ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, עבירות לפי סעיפים 192 ו-382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") בהתאמה.
- על פי עובדות כתב האישום, בליל 11.11.23, בסמוך לשעה 22:10, בביתם שברהט (להלן: "הבית") העיר הנאשם את בת זוגו, הגב' ע"א (להלן: "המתלוננת") משנתה בכדי שתעביר את ילדיהם למיטותיהם. בנסיבות אלו התגלע ויכוח בין השניים במהלכו אמרה המתלוננת לנאשם כי עדיף לרכוש חיתולים לילד מאשר להוציא את הכסף על אלכוהול, ויצאה מהבית למספר דקות. משחזרה המתלוננת אל ביתם, סטר הנאשם על פניה, אחז בחולצתה ודחף אותה על ספה. המתלוננת אחזה בטלפון לצורך יצירת קשר עם המשטרה, אך הנאשם חטף הטלפון מידה. משניסתה המתלוננת לצאת מהבית, דחף אותה הנאשם והיא נפלה ארצה. בהמשך, יצא הנאשם את הבית וכששב חזרה, הכה במתלוננת בסטירות ובאגרופים בראשה ובפניה, ומשך בשערות ראשה. לאחר שהמתלוננת הצליחה לחמוק מהנאשם ולצאת מהבית, תפס הנאשם בגופה בכך שחבק בה בידיו והכניסה חזרה לבית. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת, אשר היתה בחודש השלישי להריונה, חבלות בדמות אדמומיות בפניה. בהמשך, בתחנת המשטרה, איים על השוטרים איבריהם מוחמד באומרו לו: "עכשיו אתה סוגר, תפתח את הדלת ואני אראה לך מה זה", בכוונה להפחידו או להקניטו. תסקיר שירות המבחן
- ביום 25.6.24 התקבל תסקיר מטעם שירות המבחן (להלן: "התסקיר").

על פי נתוני התסקיר, הנאשם בן 26, נשוי ואב ל-5 ילדים. עובר למעצרו, התגורר הנאשם ברהט עם משפחתו. נוכח מצבה הכלכלי של משפחת מוצאו, למד הנאשם 6 שנות לימוד בלבד, שאז החל לעבוד עם אביו בחקלאות ורעיית צאן. הנאשם התגייס לגדס"ר הבדואי אך עקב קשיי הסתגלות, מעורבותו באירועי גניבה ומעצרו, שוחרר מהצבא בטרם השלמת שירות מלא. לאחר עבודה קצרה אצל בן דודו ומאסר חוזר בעבירות רכוש, השתלב הנאשם בעבודה כמלגזן בנמל אשדוד, שם עבד עד למעצרו בתיק זה. הנאשם מסר כי צבר חובות בסך כולל של כ-50 אלף ₪ ומצוי בהליכי הוצ"פ.

הנאשם מסר כי מחזיק ברישיון לצריכת קנביס רפואי, וכי נוהג לצרוך אלכוהול באופן מינורי בסופי שבוע. הנאשם מסר כי אירועי כתב האישום התרחשו לאחר שחזר מפגישה חברית, שם שתה אלכוהול.

הנאשם שלל נזקקות טיפולית בתחום האלכוהול והאלימות.

הנאשם הודה בפני שירות המבחן במרבית סעיפי כתב האישום, למעט בסעיף 4 לכתב האישום המייחס לו תקיפת המתלוננת באמצעות סטירות אגרופים ומשיכת שיער. הנאשם מסר בענין זה כי ניסוח כתב האישום מוגזם, שכן נהג באלימות פיזית מינורית בלבד.

שירות המבחן התרשם מהיעדר נטילת אחריות מצד הנאשם על מעשיו, ומהבעת עמדות מקלות מצידו ביחס לאלימות במשפחה. נמסר כי לדברי הנאשם מדובר ב "טעות מינורית אך נורמטיבית במסגרת קשר זוגי".

במסגרת פגישת שירות המבחן עם המתלוננת, מסרה האחרונה כי הנאשם נוקט באלימות מילולית וכי תחת השפעת אלכוהול, פועל גם באלימות פיזית כלפיה ובאלימות מילולית כלפי ילדיהם. עם זאת, ביטאה המתלוננת רצון כי הנאשם ישוחרר וישוב לביתם. כן מסרה שאיננה חשה איום מפני הנאשם וכי מקבלת תמיכה מבני משפחת הנאשם, עימם גרה. גורמי סיכוי לשיקום: מאמצי הנאשם לדאוג לכלכלת משפחתו תוך שילוב בתעסוקה; הנאשם מביע מוטיבציה לתפקוד נורמטיבי וחיובי.

גורמי סיכון: עבר פלילי; החזקה בעמדות מצמצמות ביחס לחומרת מעשיו; היעדר נטילת אחריות והודאה במעשים; הנאשם מתנהל באימפולסיביות, תוך פריצת גבולות במצבי קושי; הנאשם מתקשה לזהות את פגיעותיו במתלוננת ורואה בהתנהלותו כהתנהלות תקינה; התנהלות שולית והתמכרות לאלכוהול וחשש להתנהלות שולית בתחום הסמים.

נוכח האמור, התרשם שירות המבחן מקיומו של סיכון משמעותי להישנות התנהלות עוברת חוק בתחום האלימות במשפחה, וכי סיכון זה עלול להתעצם תחת השפעת חומרים ממכרים.

לאור התנגדות הנאשם להליכים טיפוליים ורצונו לסיים ההליך המשפטי בממהרה, המליץ שירות המבחן על הטלת מאסר בפועל.

טיעונים לעונש

4. בדיון שנערך ביום 17.3.24, הגישה ב"כ המאשימה גיליון רישום פלילי (ת/2); פרוטוקול גזר דין מת"פ 12058-11-22 (ת/3); פרוטוקול גזר דין מת"פ 52999-03-19 (ת/4); וטיעונים כתובים (ת/5).

ב"כ הנאשם ביקשה להעיד את המתלוננת לעונש.

המתלוננת מסרה בעדותה כי הנאשם אדם טוב וכי למשפחה אין בעיות, מלבד במצבי צריכת אלכוהול על ידו, אך בהמשך דבריה ציינה כי אין לנאשם "בעיה עם השתייה". המתלוננת מסרה כי היא זו אשר גרמה לזעמו של הנאשם וכי היא מעוניינת בחזרת הנאשם לבית. המתלוננת שללה אירועי אלימות קודמים.

5. ב"כ המאשימה הפנתה בטיעוניה לערכים המוגנים שנפגעו: שלמות גופה של המתלוננת וביטחונה האישי, האוטונומיה על גופה, כבוד, חירותה ושלוות נפשה, וכן שלמות התא המשפחתי. בנוסף, בשים לב לעבירת האיומים על השוטר, נטען כי נפגעו ערכי שלטון החוק, ביטחון הציבור, שמירה על הסדר הציבורי ושלוות נפשו של השוטר המאשים.
- נטען כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה משמעותית וכי על מתחם העונש ההולם לנוע בין 14 לבין 28 חודשי מאסר בפועל.
- אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנתה ב"כ המאשימה להודאת הנאשם וחיסכון הזמן השיפוטי הנלווה לה מחד, ולקיומן של 3 הרשעות קודמות, לרבות בעבירות אלימות, ומאסר מותנה בר הפעלה מאידך.
- ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש בשליש האמצעי של מתחם העונש, להפעיל במצטבר את המאסר המותנה, ולצידו מאסר מותנה ארוך ומרתיע, קנס, פיצוי למתלוננת וחתימה על התחייבות.
6. ב"כ הנאשם טענה כי אבי הנאשם נפטר באופן פתאומי כ-4 שנים עובר למועד הדיון וכי מאז, נטל פרנסת משפחת מוצאו נטל על כתפי הנאשם.
- ב"כ הנאשם הפנתה לתרומת הנאשם בשירותו הצבאי.
- נטען כי צריכת סם הקנביס על ידי הנאשם היא צריכה מבוקרת תחת מרשם רפואי.
- ב"כ הנאשם טענה כי מדובר בבני זוג אשר נשואים מזה 10 שנים וכי לא אירע כל אירוע אלימות עובר לאירועי תיק זה. נטען כי המתחם ההולם לאירוע נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר. ב"כ הנאשם עתרה להסתפק בימי מעצרו.
7. כל צד הפנה לפסיקה אשר תומכת לשיטתו בעתירתו העונשית.
8. בדבריו האחרונים, מסר הנאשם:
- "אני מרגיש שמח שהחזרתי את המשפחה והילדים שלי בבית. אני לא שמח על מה שעשיתי ואני מבין שעשיתי טעות ואני לא אעשה את הטעות הזאת שוב. זאת פעם ראשונה ואחרונה."
- מתחם העונש ההולם
9. מתחם העונש יקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).
- עיקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).

10. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם ריבונות המתלוננת על גופה, זכותה לכבוד, לשלווה ולביטחון אישי, וכן הגנה על שלמות וכבוד התא המשפחתי. כמו כן, בשים לב למושא האיום - שוטר, נפגעו בנוסף גם ערכי שמירה על הסדר הציבורי, מניעת פגיעה בשלטון החוק ובנציגיו והצורך להבטיח כי נציגי רשויות החוק יבצעו את תפקידם כנדרש וללא מורא.
- עבירת האלימות המרכזית בה הורשע הנאשם שייכת לתת סוג ייחודי - אלימות במשפחה (כלפי בת זוג). נגע האלימות במשפחה פוגע בשלום הציבור ובערכים יסודיים של החברה בישראל, ונקבע לא אחת כי על בית-המשפט להוקיע מעשים אלו בדרך של ענישה משמעותית.
- ר' למשל בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007):
- "מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטנים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבתות העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבתות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."
- ברע"פ 6577/09 ניר צמח נ' מדינת ישראל (נבו 20.08.2009):
- "עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח."
- ברע"פ 340/21 אברהמים מסרי נ' מדינת ישראל (נבו 28.01.2021)
- "כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקרבתות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף" וכן ברע"פ 7513/12 בלאל מרעי נ' מדינת ישראל (22.10.12):
- "לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת"
- מדיניות הענישה הנוהגת
11. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, הרי שמטבע הדברים קיים מנעד רחב למדי. מעיון בפסיקה הקיימת במקרים דומים בחלקם וחמורים פחות עולה התמונה הבאה:

- א. רע"פ 643/24 רומן חודוס נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)
הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, ותקיפת בת זוג, בשני אירועים שונים. באירוע הראשון תקף הנאשם את המתלוננת באמצעות מכת אגרוף בפניה, ובאירוע השני משך בשערות ראשה והכה בה באגרופים. נקבע מתחם עונש ההולם לשני האירועים הנע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 11 חודשי מאסר. ערעור ורע"פ נדחו.
- ב. רע"פ 5002/24 רחמים דוידוב נ' מדינת ישראל (נבו 30.6.2024)
הנאשם הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות בעבירות תקיפה חבלנית של בת זוג ואיומים, בכך שבשתי הזדמנויות שונות תקף את אשתו, ובהזדמנות נוספת איים עליה בכך שאמר לה שהיא נחש וכי יחתוך את ראשה. בית-משפט השלום קבע מתחם שנע בין 7 ל-18 חודשי מאסר והטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח בהעדר שיתוף פעולה עם הממונה. בית-המשפט המחוזי קיבל את ערעור המאשימה, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ל-15 חודשי מאסר והחמיר את עונשו ל-10 חודשי מאסר. בקשת רשות לערעור נדחתה.
- ג. רע"פ 2750/22 אורי אלי ליולקו נ' מדינת ישראל (נבו 09.05.2022)
הנאשם הורשע (לאחר הוכחות) בעבירות תקיפה חבלנית של בת זוג ואיומים עליה, בכך שהכה באמצעות טלפון נייד בראשה, באגרופי ידו השנייה, בעט בה, וחנקה. המתחם שנקבע (ואושר בבית-המשפט המחוזי) נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר. נגזרו על הנאשם (נעדר עבר פלילי) 10 חודשי מאסר בפועל.
- ד. עפ"ג (מח' ב"ש) 60324-06-22 סלומון נ' מדינת ישראל (3.10.22)
הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות תקיפה חבלנית של בת זוג, בכך שהכה אותה במכת אגרוף בעינה וגרם לנפיחות באזור. המתחם שנקבע נע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל. נוכח העדר קבלת אחריות וחרף העדרו של עבר פלילי, נדון הנאשם ל-9 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעורו נדחה.
- ה. ת"פ (שלום ב"ש) 2821-09-23 מדינת ישראל נ' סווין (נבו, 26.2.24)
הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות תקיפה חבלנית של בת זוג ותקיפת קטין בידי אחראי, בכך שמשך בשערות ראשה של בת זוגו, בעט בה, הכה באגרוף בראשה ואז משך ודחף את בנותיו. המתחם שנקבע נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר. בהעדרו של עבר פלילי ונסיבות מקלות נוספות, נדון הנאשם ל-12 חודשי מאסר.
- ו. ת"פ (שלום ב"ש) 66758-11-16 מדינת ישראל נ' פלוני (18.09.2017)
הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות תקיפה חבלנית של בת זוג - הפילה ארצה, חנק ונשך אותה, נגח בראשה וגרם להמטומה. כן הורשע בעבירות היזק לרכוש תוך שבירת חפצים רבים בבית, איומים והדחה בחקירה. המתחם שקבע בית-המשפט: בין 8 ל-24 חודשי מאסר. נגזרו על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל והופעלו 10 חודשי מאסר על תנאי במצטבר.
- ז. ת"פ (שלום ב"ש) 16838-01-17 מדינת ישראל תביעות נגב נ' פלוני (27.07.2017)

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ועבירת איומים. בין היתר, חבט הנאשם בפני המתלוננת, בעט בגופה, חבט בראשה והכה אותה במכת אגרוף בעינה תוך גרימת דימומים מהאף ושריטה בלחי. בית-המשפט קבע לעבירות מתחם שבין 8 ל-24 חודשי מאסר. הנאשם נדון ל-10 חודשי מאסר לצד הפעלת עונש מאסר מותנה בן 8 חודשים.

12. יש לזכור כי מדיניות הענישה הנהוגה הינה אך חלק ממכלול השיקולים הנשקלים בבואו של בית-המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, זאת לצד מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

13. בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין) נשקלו הבאים: הנזק שנגרם מביצוע העבירה: הנאשם נקט כלפי המתלוננת, אם ילדיו המצויה בהריון, באלימות פראית משולחת רסן ומתמשכת. במעשיו גרם הנאשם לחבלות על פניה של המתלוננת, ומתיאור המעשים ברי כי נלוו להם מכאוב פיסי, תחושת השפלה וחרדה אצל המתלוננת כלפי בריאות העובר שבבטנה.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה: כאמור, בעת תקיפתה היתה המתלוננת בהריון. הנאשם סטר לה, דחף אותה תוך גרימה לנפילה, והכה בה בסטירות נוספות ובאגרופים בראשה ובפניה. ברי כי פוטנציאל הנזק במקרה זה הוא גבוה מזה אשר נגרם בפועל - לצד סכנה ממשית לעובר בעת תקיפה ונפילה, הרי שנפילה על חפץ חד או בזווית אחרת עלולה להסתיים בפציעה קשה, וכך גם מכות אגרוף לכיוון הפנים העלולות לגרום לנזק פיסי חמור יותר מזה אשר נגרם בפועל.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה: על פי עובדות כתב האישום, ברקע היוכח המקדים לפועלו האלים של הנאשם כלפי המתלוננת, אמירת המתלוננת כלפיו ביחס להוצאותיו הכספיות על אלוהול. תסקיר שירות המבחן מלמד כי תקיפת המתלוננת אירעה לאחר צריכת אלוהול במסגרת מפגש חברתי, וכך עלה גם מדברי המתלוננת בשירות המבחן המלמדים על קשר ישיר בין תוקפנותו של הנאשם לבין צריכת אלוהול.

14. בהתאם לאמור לעיל, סבורני כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות הינה משמעותית ומצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל-21 חודשי מאסר בפועל.

שיקולי הענישה בתוך מתחם העונש

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש, נשקלו הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

עברו הפלילי של הנאשם: לחובת הנאשם שלוש הרשעות קודמות - הראשונה משנת 2020 בעבירות אלימות בגינה נדון לעונש של מאסר בפועל; השניה משנת 2021 בעבירה של גניבת רכב בגינה נדון למאסר בפועל; השלישית והאחרונה משנת 2023 בעבירה של היזק לרכוש במזיד, בגינה עומד ותלוי כנגדו מאסר מותנה בעבירות אלימות. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וניסיונותיו של הנאשם לחזור למוטב: הודאת נאשם כשלעצמה מגלמת בדרך כלל קבלת אחריות על המעשים בהם הודה. בענייננו, תסקיר מטעם שירות המבחן מלמד כי הנאשם לא נטל אחריות מלאה על מעשיו, צמצם ואף שלל חלקים מהותיים מהמיוחס לו. לדברי הנאשם בפני שירות המבחן, מדובר ב"טעות נורמטיבית" במסגרת קשר זוגי. בדבריו האחרונים בבית-המשפט, חזר הנאשם על כך שעשה "טעות". הנאשם לא היה מעוניין להתגייס להליך טיפולי כלשהו.

16. בשקלול מכלול הנסיבות כאמור, מצאתי למקם את עונשו בחלקו הבינוני של המתחם.
17. בענין פיצוי כספי למתלוננת - ביהמ"ש ער לכך שהמתלוננת והנאשם מקיימים משק בית משותף, ולהמלצת שירות המבחן להימנע בשל כך מהטלת רכיב פיצוי אשר יכביד על כלכלת הבית המשותפת. עם זאת סבורני כי פיצוי מסוים מתחייב בנסיבות המעשה, אך בשים לב להנמקות אלו לא ישקף את מלוא הנזק שנגרם למתלוננת.
- סוף דבר
18. נוכח האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:
- א. 15 חודשי מאסר בפועל.
- אני מפעיל את העונש המותנה של 3 חודשי מאסר שהוטל על הנאשם בת"פ (שלום אילת) 12058-11-22, במצטבר. למען הסר ספק, בסך הכול ירצה הנאשם 18 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.
- ב. 9 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו, שלא יעבור כל עברה אלימות מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו, שלא יעבור כל עברה אלימות מסוג עוון, כולל איומים.
- ד. קנס כספי בסך 2,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.25 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתוספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.
- ה. הנאשם יפצה את המתלוננת בסך של 3000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 5 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מיום 1.1.25 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו.
- אני מבהיר לנאשם כי כל סכום שישולם על ידו ייזקף תחילה לטובת הפיצוי ורק לאחר השלמת מלוא הפיצוי ייזקפו התשלומים לזכות הקנס.
- את הקנס/הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:
- תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה בכתובת: www.eca.gov.il.
 - תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו 35592* או, 073-205-5000.
 - תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום) המזכירות תסגור את התיק.
- זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.
- ניתן היום, י"א חשוון תשפ"ה, 12 נובמבר 2024, בנוכחות הצדדים.